

31.

Til Løbe-Nr. 180 og 182.

Haandværkets og Industriens
Toldudvalg 1906.

Papirfabrikation.

(Jfr. Andragende Nr. 98 i Folketingets Betænkning.)

Ved vor Skrivelse af 11. December f. A. angaaende det af Regeringen fremsatte Toldlovforslag, Numrene 170, 172 og 173 (Papir), tillode vi os at fremkomme med forskellige Henstillinger om Forandringer til Gunst for Papirfabrikationen her i Landet, idet vi søgte at paavise, at denne var stærkt truet ved, at der under Nr. 172 var opstillet en særlig lav Told (2 Øre pr. Pd., 4 Øre pr. Kilo) for saakaldet Avispapir. At det ved Fortoldningen vil vise sig vanskeligt at skelne det Papir, der falder under dette Nummer, fra Papir, der falder under Nr. 173, bemærkede vi allerede den Gang; og vi maa gaa ud fra, at en ikke ringe Del Papir vil blive henført under Nr. 172, uagtet det ikke er bestemt til Avispapir. Vi stillede Forslag om de størst mulige Garantier derimod, idet vi forudsatte som givet, at det var Regeringsforslagets Mening kun at ramme almindeligt Avispapir, se f. Eks. Bemærkningerne til Forslagets Pag. 143, hvor det bemærkes, at de danske Dagblades Papir i Regelen indeholder 70 à 80 pCt. sleben Træmasse etc. Imidlertid er der under Behandlingen i Folketinget ikke alene intet Hensyn taget til vore Henstillinger i saa Henseende; men der er i Folketingets Toldudvalgs Betænkning (Pag. 2) udtalt, at der er „foreslaaet saadanne Ændringer i Formuleringen af de laveste Papir- og Pappositioner, at adskillige flere Varer end hidtil ville blive at henføre under dem“. Forslaget, der nu foreligger for Landstinget, er saaledes endnu ugunstigere for Papirfabrikationen end Regeringsforslagets. Samtidig er vel $\frac{1}{4}$ af Værditolden 10 pCt. paa vor Raavare „Papirmasse“ foreslaaet at skulle bortfalde; men det betyder kun lidet i Forhold til den skete unaturlige Udvidelse af Begrebet „Avispapir“ til en hel Del Papir, der slet ikke er Avispapir, og det saa meget mere som en Del af den Nedsættelse af Kultolden, der var foreslaaet af Regeringen, er bortfalden under Behandlingen af Folketinget. Saaledes som Forslaget nu foreligger, vil det, der falder under Nr. 180 (traadt i Stedet for Nr. 172), andrage over Halvdelen af vor aarlige Produktion, og hvad der falder ind under denne ny Position med den dertil føjede Anmærkning, ville vi ikke kunne fabrikere uden med Tab. Den logiske Følge af, at et saadant Forslag endelig vedtages, vil saaledes være, at over Halvdelen af vor Drift maa indstilles, idet vi ikke kunne tænke i Længden at fortsætte en Drift, der kun giver Tab.

At føre herfor et saadant juridisk Bevis, der vil godkendes af de lovgivende Myndigheder, er umuligt. Det vil altid kunne menes, at der beregnes for lidt i Indtægter, for meget i Udgifter; men vi kunne fremføre Data, der gøre det tydeligt, at den foreslaaede lave Toldbeskyttelse for Nr. 180 (Nr. 172) i Virkeligheden vil berøve os Chancerne for at kunne fabrikere saadant uden Tab og, med andre Ord, nødsage